

Grund, vort Parti staar. Vi vil netop ogsaa forhindre, at disse Penge udbetales til Aktionærerne. Jeg kan ingen som helst Uoverensstemmelse finde mellem vort Partis Standpunkt og det oprindelige Synspunkt ved Lovens Tilblivelse. Og det er ikke af den højtærede Handelsminister godtgjort for os, at den torpederede Handelstonnage er blevet erstattet. For at vi skulde kunne vide det, maatte vi have en Redegørelse for, hvor mange Dampskibe og i hvilke Størrelsesgrupper; hvor mange Motorskibe og i hvilke Størrelsesgrupper og ligeledes hvor mange Sejlskibe der var gaaet til Grunde, og vi maatte have en Redegørelse for, hvilken Erstatning der var kommet. Før en saadan Redegørelse er tilvejebragt, kan jeg ikke indse, man kan paastaa, at Stillingen er den samme som i 1914.

Endelig vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om Assuranceselskaberne. Overfor den Betragtning, jeg fremholdt, at Assuranceselskaberne ikke udbetaler det fulde Beløb, men fradrager indtil 25 pCt., er det gjort gældende, at en tilsvarende Vedtægt ikke eksisterer med Hensyn til disse Skibe. Ja, men Herregud, saa kan man jo skaffe den. Det er dog den rimeligste Sag af Verden, at Lovgivningsmagten, naar man har baandlagt Assurancesummerne og derpaa uden at der sker Opfyldelse af Forudsætningen — nemlig af de skulde bruges til at bygge Skibe for — udleverer Millionerne, skaber en Vedtægt eller træffer en Bestemmelse for disse Millioner, svarende til den, som alle Brandassurancesummer er underkastet.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkparti hævdede, at Meningen med denne Lov oprindelig var, at man skulde bygge Skibe saa hurtigt som muligt. Det tror jeg aldeles ikke var Meningen med Loven. Den blev vel tværtimod givet ud fra det Synspunkt, at det var meget vanskeligt at skaffe Skibe paa det Tidspunkt. Ud fra den Forudsætning var det, at man baandlagde Kapitalerne: for at de skulde være til rede, naar Forholdene blev bedre til Anskaffelse af Skibe. De Forhold er nu til Stede, nu er Priserne for Bygning af Skibe lavere, end de var den Gang, og netop nu beslutter altsaa Rigsdagen at udlevere disse Millioner til de Aktionærgeneralforsamlinger, som venter paa at dele Byttet.

Brandes: Jeg vil gerne spørge den ærede sidste Taler, om hun har overvejet dette: Hvorledes gaar det da, hvis Loven ikke bliver vedtaget? Det ærede Medlem og hendes Gruppe vil jo ikke have denne Lov

vedtaget. Men hvis den ikke bliver vedtaget, vil to Muligheder kunne indtræde. Den ene er, at Millionerne bliver liggende ganske roligt, hvor de ligger. Jeg ser ikke, at Arbejderklassen kan have nogen synderlig Glæde af dette, og et af det ærede Medlems stærkeste Argumenter var jo, at det for Arbejderklassen var af Betydning, at disse Millioner kom ud — paa rette Maade naturligvis. Eller ogsaa bruger den højtærede Handelsminister den Bemyndigelse, han har ifølge Loven, og hvorefter han kan udbetale Assurancesummerne til de paagældende Rederier og Selskaber, naar han anser det for rigtigt. Jeg kan derfor ikke rigtig forstaa, hvad det ærede Medlem vil opnaa ved sin Modstand mod Lovforslaget.

Green: Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti fandt det underligt, at jeg havde gjort en bestemt Anskuelse gældende her. Jeg ved ikke, hvorfor det skulde være særlig ejendommeligt, at jeg havde gjort den gældende, thi det er noget, som vel enhver fra konservativ Side vil hævde, at private Folks Penge og private Aktieselskabers Penge kan Statsmagten ikke uden videre disponere over. Der er her Tale om Foranstaltninger, som kunde have en mere almen Betydning for Skibsfarten; men som det er fremhævet af den højtærede Handelsminister og af flere ærede Medlemmer, er det afgørende Moment, at det kun drejer sig om enkelte Selskabers Penge. Det forekommer mig, at den Betragtning i Virkeligheden maa være fuldkommen tilstrækkelig til at slaa Foden bort under et hvilket som helst Forslag i den antydede Retning.

Det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) forsvarede jo de to Foranstaltninger, der her har været Tale om. Det forstaaer jeg i og for sig godt, at det ærede Medlem gjorde, men naar han sagde, at man ogsaa fra Skibsfartens Side uden videre havde fundet disse Foranstaltninger forstaaelige og bøjet sig efter dem, husker det ærede Medlem sikkert noget fejl. Jeg er ikke forberedt paa at oplyse Enkeltheder i saa Henseende, men jeg vil minde om, hvad det ærede Medlem, naar jeg nævner det, sikkert ogsaa kan erindre, at Forbudet mod Salg af Skibe gav Anledning til en meget stærk Opinion indenfor Skibsfartskredse ud fra Betragtninger, der løb parallelt med dem, jeg her har gjort gældende. Saa vidt jeg husker, gav Forbudet endog Anledning til Sagsanlæg, hvorved man, vistnok ogsaa for Højesteret, procederede om, hvorvidt det overhovedet var be-